

riā acquirere. MAH. 1.152.: यदा श्रौषम् द्रौपदीं रङ्ग-
मध्ये लक्ष्यम् भित्त्वा निजिताम् अर्जुनेन.
c. निष् praef. वि id. MAN. 11.205.: विवादे विनिर्जि-
त्य.
c. परा id. DEV. 2. 2.: अस्त्रैर् महावीर्यैर् देवसैन्यम्
पराजितम्; N. 26. 19.: एकपाणेन वीरेण नलेन स
पराजितः Praet. multf. अस्त्र. MAH. 1.6378.: द्रोणः प-
राजैष्ठ मां स सखिविग्रहे (पराजैष्ठ?).
c. वि P. A. id. SU. 2. 8.: सर्वा म्लेच्छजातीर् विजिग्यतुः
MAH. 1.2268.: दक्षिणां सहदेवस् तु विजिग्ये; RAGH.
12.104.
जिगीष् Desid. r. जि, v. gr. 544.
जिगीष् (a praec. s. उ, gr. 645.) vincendi cupidus. RAM. I.
36.16.
जिघत्सु (a जिघत्सु Desid. r. घस्, s. उ) famelicus. AM.
जिघांस् Desid. r. हन्, v. gr. 551.
जिघांसा f. (a praec. s. आ) necandi cupido. RAGH. 15. 19.
जिघृक्ष Desid. r. ग्रह्, v. gr. 102. d. 551.
जिघृक्षा f. (a praec. s. आ) prehendi cupido. RAGH. 9.
46.
जिज्ञासा f. (a जिज्ञास् Desid. r. ज्ञा, s. आ) exploratio. HRT.
20.13. 72.14.
जिज्ञास्तु (a जिज्ञास् Desid. r. ज्ञा, s. उ) cognoscendi, explo-
randi cupidus. BH. 6. 44.
जित् (r. जि s. त्, gr. 643.) vincens, expugnans; in fine
compp. DR. 9. 11.
जितक्रोध (BAH. e जित et क्रोध iracundia) victam iracun-
diam habens, expers iracundiae. SA. 3. 2.
जितक्लम (BAH. e जित et क्लम lassitudo) victam lassitudi-
nem habens, lassitudinis expers. H. 1. 52.
जितात्मन् (BAH. e जित et आत्मन् q. v.) victam, domitam
animam habens, victum semetipsum habens, qui animi
affectiones vicit. SU. 2. 2.
जितेन्द्रिय (BAH. e जित et इन्द्रिय n. sensus) victos, do-
mitos sensus habens. SU. 3. 2. SA. 1. 2.
जिन्व् 1. P. (प्रोषाने, scribitur जिन्व्, gr. 110^a.) exhila-
rare.

जिम् 1. P. (अदने क. भक्षे र.) edere; cf. जम्, चम् et v.
जेमन.
जिरि 5. P. जिरिणोमि (हिंसायाम्) offendere, ferire, lae-
dere, occidere; cf. चिरि, जृ, जूर्व, ऋ. (Hib. gea-
raim «I sharpen, whet, cut, bite, know».)
जिष् 1. P. (सेचने क. सेके र.) humectare, irrigare, con-
spargere.
जिष्णु (fem. -ष्णु, r. जि s. स्तु; v. gr. 645. s. स्तु) 1) Adj. vin-
cens, victoriosus. RAGH. 4. 85. 10. 18. 2) cognomen Ar-
g'uni.
जिहीर्ष Desid. r. ह्, v. gr. 543.
जिहीर्ष (a praec. s. उ) capiendi, rapiendi cupidus. N.
9. 16.
जिह्वा (ut videtur, forma redupl. a र. हा s. म, cf. gr. 370.)
1) curvus, flexus. A. 7. 6. 2) transl. pravus. N. 12. 83.
(Hib. giomh «a lock of hair; a fault».)
जिह्वाग (e praec. et ज् iens) serpens. MAH. 982.
जिह्वा f. (fortasse forma redupl. a र. ह्वे vocare, v. Pott.
p. 230.; sec. Wils. a र. लिह् lingere, mutato ल् in ज्, s.
वा) lingua. H. 2. 9. (Si जिह्वा descendit a लिह्, huc
trahenda sint lith. liez'uwis, cf. laiz'u lingo, lat. lingua.
Goth. tuggō, nostrum Zunge et hib. teanga, si huc perti-
nent, ita e जिह्वा explicari possunt, ut soni ज् = dsch
solum prius elementum relictum sit; zend. hiza autem sibilantem solam, mutato s in h, servavit;
v. gr. comp. 53.)
जीन m. (r. ज्या s. न v. gr. 608.) senex. AM.
जीमूत m. nubes. N. 12. 57.
जीर्ण v. जृ.
जीव् 1. P. A. vivere. N. 11. 17.: जीवत्व् असुखजीवि-
काम्; H. 1. 39.: स जीवेत सुखं लोके. — न जी-
वितुम् mori. SA. 5. 99.: पुरा मातुः पितुर् वा पि यदि
पश्यामि विप्रियम्। न जीविष्ये. — Caus. facere ut
alqs reviviscat, vitam recipiat. MAH. 1. 1994.: वृक्षम्
जीवयामास; 1995.: पार्थिवञ् जीवयिष्यति. (*) —

(*) In recentioribus libris invenitur forma caus. anomala
18*